

*Joseph Kosuth, Four Colors Four Words, 1966. Quattro tubi al neon colorati.
Washington, Smithsonian Hirshhorn Museum.*

“When they (my elders) named some object, and accordingly moved towards something, I saw this and I grasped that the thing was called by the sound they uttered when they meant to point it out. Their intention was shewn by their bodily movements, as it were the natural language of all peoples: the expression of the face, the play of the eyes, the movement of other parts of the body, and the tone of voice which expresses our state of mind in seeking, having, rejecting, or avoiding something. Thus, as I heard words repeatedly used in their proper places in various sentences, I gradually learnt to understand what objects they signified; and after I had trained my mouth to form these signs, I used them to express my own desires.”

(Augustine, *Confessions*, I. 8.)

Op het eerste gezicht lijkt een propositie – zoals deze afgedrukt staat op een blad, bijvoorbeeld – geen afbeelding te zijn van de realiteit waarop ze betrekking heeft, evenmin als het notenschrift op het eerste zicht een afbeelding van muziek lijkt te zijn, of ons fonetisch schrift (het alfabet) een afbeelding van onze spraak.

En toch blijken deze teken-talen afbeeldingen te zijn – zelfs in de gebruikelijke zin – van wat ze representeren.

Joseph Kosuth,
*The World As
I Found It*, 1989.
Neon, carta fotografica
e gelatina d'argento.
Anversa, Museum van
Hedendaagse Kunst.

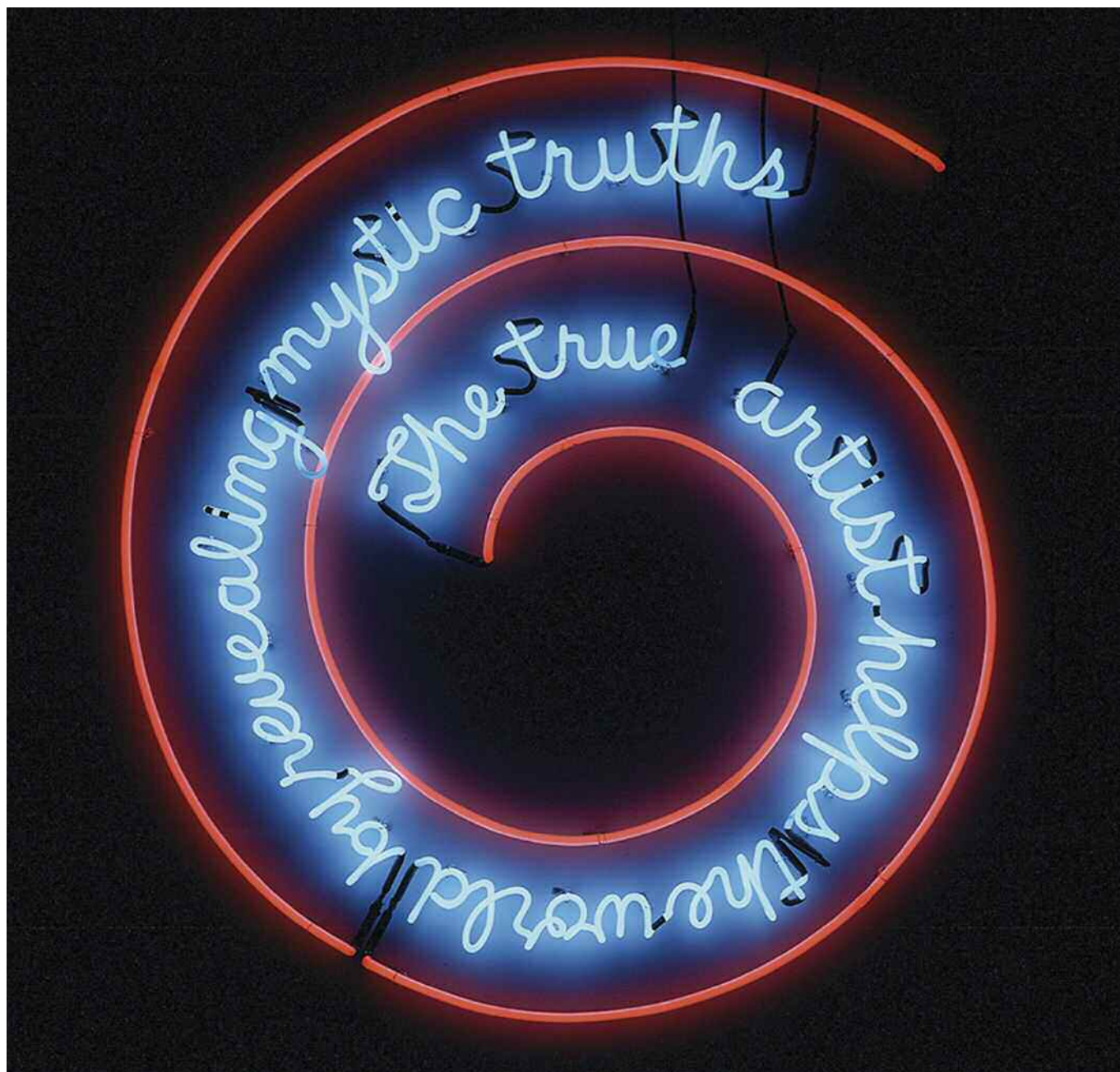

Joseph Kosuth, *One and Three Chairs (Una e Tre sedie)*, 1965.

Legno, pannelli fotografici: sedia, 82x37,8x53 cm; pannello con sedia, 91,5x61,1 cm; pannello con testo, 61x61,3 cm. New York, The Museum of Modern Art.

Joseph Kosuth, *Uno e tre cappelli*, 1965.
Tecnica mista. Lugano, Collezione Arturo Mascetti.

*Bruce Nauman, The true artist helps the world by revealing mystic truths
(Il vero artista aiuta il mondo rivelando verità mistiche), 1967.
Neon colorato, 149,9x139,7x5,1 cm. Canberra, National Gallery of Australia.*